

[Grünbaum.]

sinkelse i den forstand, at de pågældende embedsmænd ikke har lavet deres arbejde færdig, og at ministeren ikke har givet sin mening til kende over for de forskellige ting, og der lå som sagt et færdigt udarbejdet lovdokument om alle disse ting, dateret den 31. januar. Det kan vel ikke være stort bedre for en ny minister, end at man praktisk taget kan overtage noget sådant, og derfor kan jeg ikke anerkende disse udtalelser om, at der var alle disse besværligheder — det var særlig hr. Niels Helveg Petersen, der var inde på det, men finansministeren kom jo også ind på det igen — ikke på det punkt. Det kunne have været ordnet. Jeg ser problemet sådan, at det ikke er et spørgsmål om maskiner, sådan som man fik det at vide på et vist tidspunkt også af finansministeren. Det er jo ikke maskinkapaciteten, der er noget i vejen med. Det, der er galt, er, at man ikke kan programmere, det er i hvert fald det, man siger — i tilstrækkelig tid til, at systemet kan fungere. Det er altså et spørgsmål om menneskeindsats, om programører og om de folk, der har med det at gøre; det er et spørgsmål om grundlaget for at gøre det, og her synes jeg ikke, det er rigtigt at sige, at man havde disse datoer, og dem skulle man holde sig til. Det er her, jeg synes fejlen er, og jeg kan da godt forstå departementschefen i skattedepartementet og for så vidt også finansministeren, at når man siger til ham: dette kan ikke lade sig gøre, så er det en vanskelig situation at komme og sige: ja men I skal gøre det alligevel. Jeg kunne have ønsket, at finansministeren i en sådan situation havde sat sig i forbindelse med sin forgænger, så vi kunne have snakket lidt om det. Selv om vi er politiske modstandere, så tror jeg, at det havde været nyttigt alligevel, for jeg mener ikke, det er rimeligt, at man fra Datacentralens side, med hele den udvikling der har været, med den forhistorie, der ligger, med de mange forhandlinger, hvor Datacentralen får denne kæmpeordre, som betyder meget, meget for det danske samfund, at man så pludselig drejer halsen om på det hele, hvor man en uge før godt kunne — det fremgår jo også af finansministerens redegørelse — klare problemerne. Man siger endda, at i det store og hele er det blevet afviklet inden for tidsplanens rammer. Det

siger man jo; der er altså ikke nogen bebrejdelse for, at man ikke har holdt planerne fra finansministeriets side, og nu oplyser finansministeren — jeg har måske set dem, men så har jeg glemt det igen, der er jo hundredevis af dokumenter i den sag — at den 16. november i fjor har der været et papir med nogle datoer på. Ja, og den 6. december laver vi den endelige ordning sammen med Datacentralen, og dér har man altså kendt disse datoer; så skulle man have sagt på det pågældende tidspunkt, at så kan vi ikke lave den aftale med finansministeren, for nu er der forsinkelser osv.; det kan slet ikke lade sig gøre. Det er dér, jeg synes fejlen ligger: at man ikke har gjort det, som man skulle gøre i en sådan sag som denne her; altså man må simpelt hen have været indstillet på, at når man forhandler i 3 måneder om at finde en løsning, og når man siger ja — man kunne nemlig have sagt nej, så havde kommunerne fået det, og de ville jo gerne køre det igennem til 1. januar, men man sagde ja — så må man være indstillet på det, og sådan opfatter jeg også deres 12. februar-skrivelse, at det er de stadig væk indstillet på. Hvorfor er de så ikke indstillet på det den 19. februar? Hvad er det, der gør, at man den 19. februar pludselig siger til finansministeren, til regeringen, til hele landet, som venter på kildeskatten, at hvis vi ikke får dette til de og de bestemte datoer, så kan vi ikke klare det? Det er det problem, der ikke er givet en rigtig og tilstrækkelig forklaring på, og det er derfor, vi sætter et spørgsmålstegn ved, om regeringen og finansministeren til syvende og sidst havde viljen til at gennemføre dette. Jeg er i hvert fald ikke blevet overbevist af det, der er sagt her i dag.

Aksel Larsen: Det er nok sandsynligt, at jeg ikke ved så god besked med datamaskiner og programmering som finansministeren. På den anden side lader det til, at jeg ved lidt mere besked om fjernsynsapparater. Jeg har aldrig drømt om, at man kunne få et fjernsynsapparat til at fungere ved at slå på det. Hvis mit fjernsynsapparat ikke vil fungere, så ringer jeg til den, der har leveret mig det, og siger: se at få det bragt i orden. Og hvis det varer for længe med at få det bragt i orden, så slår jeg i bordet over for reparatøren, som er et menneske og ikke en